

ความรับผิดชอบตามกฎหมาย

โดย ดร. อาร. พี. โจนส.

โดยที่คนไข้ นายสัตวแพทย์ดำเนินอาชีพ ส่วนตัวเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งในทางอาชีพประจำหรือครั้งคราว และโดยที่คนไข้สัตว์เล็กที่มีค่าเป็นจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกแพะและสุนัข จึงเป็นการสมควรที่เราจะรู้ว่าสัตวแพทย์ จะต้องมีความรับผิดชอบ ต่อ เจ้า ของ สัตว์ เพียงใด และภายใน พฤศจิกายน เพียงไหน ที่ จะต้องรับผิดชอบ ต่อการเสียหาย.

ส่วนมากสัตวแพทย์ที่ดำเนินอาชีพส่วนตัวนั้นอยู่ในพระนคร แต่ในภายหน้าสัตวแพทย์ที่อยู่ตามต่างจังหวัด ก็คง จะถูกขอร้อง ให้ ทำการ รักษา โรค นอก ไป จากโรคระบาดตาม พระราชบัญญัติ มาก ขึ้นเหมือนดังที่เคยเป็นมาแล้วในพระนครแต่หนหลัง.

ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากฎหมายในประเทศไทย นั้นมีรากฐานส่วนใหญ่จากแบบของฝรั่งเศส ข้าพเจ้าไม่ทราบ ถึงการรับผิดชอบ ของนายสัตวแพทย์ ทน จึงอยากขอความรู้ ในด้านกฎหมายอังกฤษ ที่ข้าพเจ้า พอลทราบอยู่เล็กน้อยไว้ไว้

“เป็นที่ถือได้ว่านายสัตวแพทย์ ที่มามีในทะเบียนนั้นเป็นผู้ที่พร้อมที่จะให้คำปรึกษาหารือ ทาง การ สัตว แพทย์ หรือ ทำ การ รักษาได้และถือว่าเป็นผู้ ทรงคุณวุฒิสำหรับ การนั้น นายสัตวแพทย์จะเป็นผู้ที่มามีในทะเบียนหรือไม่ก็ตาม เมื่อถูกเจ้าของสัตว์หรือควยแล้ว ถือว่ามีหน้าที่ต้องทำไปนี้ คือ:—

(๑) เป็นหน้าที่ ทำการ ไตร่ตรอง ใน การที่จะตัดสินว่าจะรับทำการรักษาหรือไม่.

(๒) เป็นหน้าที่ ทำการ ไตร่ตรอง ใน การที่จะตัดสินว่าจะ ทำการรักษาคัวยอะไร และ

(๓) จะให้การรักษาด้วยวิธีใด.

การละเลยจากหน้าที่ เหล่านี้ จะเป็นการ เสริมข้อหาว่าประมาทจากเจ้าของสัตว์ ผู้ปฏิบัติกรสัตวแพทย์ จะต้องดำเนินการด้วยความรู้ความชำนาญ และจะต้องปฏิบัติด้วยความรอบคอบโดยสมควร กฎหมาย เพิ่งเล็งถึงกรณีนี้แต่ละรายไป มิได้หมาย ถึงว่า จะ ต้อง ประกอบ ด้วยความเอาใจใส่

และความสามารถอย่าง สูงสุด หรือค่า ที่สูง
 อย่างใด กฎหมายไม่ถือว่าผู้^๕นั้นทำการประ-
 มาท^๕ในเมื่อผู้^๕อื่นมีความชำนาญและความรู้
 มากกว่าแล้วตนเองทำการรักษาพยาบาลด้วย
 วิธีที่ผิดแผกไป เจ้าของสัตว์ไม่จำเป็นต้อง
 จะต้องทำหนังสือสัญญาใดๆ ก็ฟ้องกล่าว
 หาในความประมาทได้ และก็ไม่จำเป็น
 ว่าการปฏิบัติ^๕นั้นมุ่งใ้รางวัลตอบแทน.

นายสัตวแพทย์ ผู้ปฏิบัติ^๕การ ผ่าตัดหรือ
 ส่วนแห่งการ ผ่าตัดโดย มิได้รับคำยินยอม
 (โดยทางตรงหรือโดยปริยาย) ของเจ้า
 ของสัตว์แล้ว จะถือว่า มี ความผิดฐานล่วง
 เกินความรับผิดชอบของ นายสัตวแพทย์ ใน
 ฐานประมาทหรือไม่ นั้น สุกแต่ความสัมพันธ์
 ระหว่าง ตน เอง กับ บุคคล นั้น ๆ เขา จะ
 ต้องรับผิดชอบต่อความประมาทของลูกจ้าง
 ของเขา แต่ถ้านายสัตวแพทย์นำสัตว์ไป
 ยังสถานพยาบาลของนายสัตวแพทย์อีกนาย
 หนึ่งซึ่งตนเองมิได้ มี ส่วนในการ ควบคุม
 แล้วแนะนำให้สถาน^๕ที่นั้นทำการรักษาพยาบาล
 แล้วปรากฏว่าที่^๕นั้นได้ปฏิบัติ^๕ไปด้วยความ
 เดี๋ยวเลื่อ ในสภาพ เช่นนี้ นายสัตว
 แพทย์ผู้^๕นั้นอาจไม่ต้องรับผิดชอบของความ
 ประมาทที่เกิดขึ้นจากสัตว์แพทย์^๕อีกผู้หนึ่ง.”

ข้อ ความ ข้าง ต้น เป็น สภาพ ของ นาย

สัตว์แพทย์^๕ ที่ อยู่ ภายใต้ กฎหมาย อังกฤย
 ข้อสำคัญในการโต้เถียงก็คือ เจ้าของสัตว์
 จะต้องพิสูจน์ในการประมาท และนายสัตว
 แพทย์จะต้อง พิสูจน์ว่าเขาได้ปฏิบัติ^๕การไป
 ด้วยความระมัดระวังและความชำนาญโดย
 ตลอดอย่างสมควร.

ข้อโต้เถียงและเรียกร้องค่าเสียหายมัก
 จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) จากการ ประมาทใน การวินิจฉัย
 โรค เป็นต้นว่า มีผู้นำมา^๕เท้าเจ็บมาให้
 ตรวจแล้ว นายสัตวแพทย์ มิได้ตรวจ เท้ามา
 โดยละเอียด และตัดสินว่าอาการ^๕เดินไม่
 ถนัด นั้นเกิด จาก ขริเวณไหล่ ซึ่งโดย ที่จริง
 แล้วเป็นเพราะตะป่ำเท้า เมื่อมิได้ตรวจ
 เท้าให้ละเอียดเช่นนี้ ภายหลังบริเวณก้น
 ก่อ อาจเกิดเป็นหนอง ซึ่งเป็น ทางให้ มานัน
 เท้าพิการไปตลอดชีวิตก็ได้ หรือว่ามานัน
 อาจตายเพราะโรคขากระดูก เพราะ มิได้ฉีค
 ฉีกริมขากระดูกป้องกันให้ หรือตายเพราะ
 มิได้เอาหนองออกจากก้น เช่นนี้แล้วผู้
 ปฏิบัติการนั้นย่อมจะต้องรับผิดชอบ.

(๒) ให้ความคดแลแก่สัตว์ป่วยไม่พอ
 คือเมื่อได้รับรักษา^๕สัตว์ซึ่งป่วยหนัก^๕อยู่ที่บ้าน
 เจ้าของแล้ว แต่ภายหลังมิได้ ไปเยี่ยม
 กุสัตว์ป่วย อย่างที่ควร แล้วสัตว์ป่วยนั้น
 ตายเป็นต้น.

เมื่อนายสัตวแพทย์ขอยอมรับที่จะรักษา ก็ยอมเป็นหน้าที่ๆ คน จะ ต้อง เยี่ยม เยียน ตามที่เห็นสมควรและให้ยาตามที่คนเห็นว่า จะช่วยให้สัตว์นั้นหายป่วย เขาจะหยกการ เยี่ยมเยียนหรือเลิกรักษาได้คือเมื่อเจ้าของ หรือผู้ดูแลขอร้องโดยตรง.

(๓) สัตว์หนีไป ในระหว่าง ที่อยู่ใน โรงพยาบาล.

(๔) ให้ การดูแลรักษาแก่สัตว์ ในระหว่าง ที่อยู่ใน โรงพยาบาล ไม่เพียง พอ เช่นตัวอย่างว่า เมื่อรับสุนัขอ่อนๆ ไว้ตัว หนึ่งเพื่อรักษาโรคพยาธิผิวหนัง แล้วเอา สุนัขนั้นใส่ไว้ใน ที่ขัง โดย มิได้ให้ ได้ มีการ ออกกำลังกายเพียงพอ ทำให้สุนัขนั้นเท้า เปื่อยหรือเกิดเป็นโรคกระดูกอ่อนขึ้น.

(๕) สัตว์ไปทำอันตรายแก่ประชาชน เช่น สุนัขหรือม้า ที่เป็นโรค กลัมน้ำ หลุดไป จากที่ขังแล้วไปกัดคนเข้าซึ่งอาจยังผลให้ผู้นั้นตายหรือไม่ก็ตาม.

(๖) สัตว์ต้อง ตาย ไปเพราะ การใช้ ผลลิตภัณฑ์เป็นอันตราย.

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๖ นายสัตวแพทย์ ผู้หนึ่งใน ประเทศอังกฤษ ได้ ฉีก ทอกชอยต์ แก่ โรคเต้านมอักเสบให้แก่แม่โค แล้ว ปรากฏว่าแม่โค ตาย ไป หลาย ตัว ผู้

พิพากษาคัดสินว่าการใช้ทอกชอยต์นั้นเป็นการมีสัญญา กัน โดย ปรีชา ยระหว่าง นายสัตวแพทย์กับเจ้าของสัตว์ว่า ทอกชอยต์ ที่ใช้ นั้นดี และ เป็นการ เหมาะสม ที่จะใช้ แก่ สัตว์ และนายสัตวแพทย์ จะต้อง ใช้ค่าเสียหายให้ ภายหลังได้พิสูจน์กันปรากฏว่า ทอกชอยต์ชุดที่ใช้ นั้นเป็นอันตราย นายสัตวแพทย์ จึงสามารถ เรียกค่าเสียหายเขา จาก บริษัทผู้จำหน่าย ซึ่ง เป็น บริษัท ที่มี ชื่อ ในเหตุการณ์เช่นนี้แก่นายสัตวแพทย์ยังเอิญ ไปติดต่อกับบริษัทที่ไม่มีทุนรอนมั่นคง และ เมื่อถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายมาก ๆ บริษัท อาจยอมล้มไป แล้วผลเสียก็จะเกิดกับนายสัตวแพทย์ก็ได้.

สถาน ผลลิตภัณฑ์ วิทยา คาสตร์ มัก จะ ออกใบประกาศิตมากับสิ่ง ผลลิตภัณฑ์ของเขาว่าไม่ยอม รับ ฉีก ชอยต์ ใดๆ ต่อ สิ่ง ผลลิตภัณฑ์ของเขา ซึ่งจริงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ว่าการบอกข้ตรีบผิดชอบเช่นนี้ ก่อให้เกิดค่าทางกฎหมายหรือไม่.

(๗) ออกคำสั่งให้ทำลายสัตว์ในเมื่อ ผู้ออกคำสั่งนั้นไม่ดำรงสิทธิที่จะสั่งเช่นนั้น.

(๘) เกี่ยวกับการให้ ใบสุทธิ รัยรอง ความสมบูรณ์ของสัตว์ มักจะเป็นที่เข้าใจ กันโดยทั่วไปว่า ใบสุทธิ ที่กล่าวข้อความว่า

“ในทัศนะของข้าพเจ้า” นั้นผู้เขียนได้รับ
บรรเทาในการ รับผิดชอบ ซึ่งหาเช่น เช่นนั้น
ไม่หาก ว่าการตรวจได้ปฏิบัติไป ด้วยความ
ประมาท.

เมื่อได้วินิจฉัยโรคแล้วเป็นการสมควร
ที่จะบอกแก่ เจ้าของสัตว์ ถึงสภาพ ของโรค
และ อธิบายให้ฟัง ถึงการ รักษา ที่ควรจะทำ
และผล ที่พอจะหวัง ได้จากการรักษา ชี้
เป็นของ สำคัญโดย เฉพาะในราย ที่เป็นโรค
รุนแรง ในพฤติการณ์ทางที่คั่นะกฎหมาย
อังกฤษมีว่า:—

“เมื่อนายสัตวแพทย์เห็นว่าถ้าการรักษา
นั้นอาจมี การเสี่ยงต่อ ชีวิตของสัตว์ ที่รักษา
และได้ อธิบายโดย ถ่องแท้ ด้วยเหตุ ผลและ
ถึงการเสี่ยง อันจะเกิดขึ้นได้ เมื่อรักษา แล้ว
เจ้า ของ สัตว์ ยินยอม ที่จะรับ การ เสี่ยงนั้น
เมื่อได้ รักษาไปปรากฏว่าไม่เป็นผลและสัตว์
ได้ตายไปในสภาพเช่นนั้น นายสัตวแพทย์

จะไม่ต้องรับผิดชอบโดยกฎหมาย เพื่อให้การ
ชั่งกันขึ้นไปในสภาพที่มั่นคงขึ้น การ
ตกลง คังว่า ควร จะทำกัน เป็นลาย ลักษณณ์
อักษร.”

แต่ถ้าจะมีการ ไม่สะดวก เสมอไป ที่จะ
เอาคำยินยอมเป็นลายลักษณณ์อักษร จากเจ้า
ของสัตว์ที่ป่วยร้ายแรงทกรายไป และก็มี
จะไม่ได้กระทำกันเป็น กิจวัตรที่ จะเรียกร้อง
เช่นนั้น แต่เป็นการสมควรที่จะทำคำยิน
ยอมโดยลักษณณ์อักษรกัน โดยเฉพาะเมื่อ
สัตว์นั้นเป็นสัตว์ที่มีค่า เช่นการล้มม้าก่อน
จะดำเนินงานทางศัลยกรรม, ม้านั้นอาจ
ต้องเสี่ยงต่อการหลังหักอยู่ข้าง เป็นต้น.

ทั้งหมดเหล่านี้เป็นแนวทางโดยกว้าง ๆ
ที่ชี้ให้เห็นสถานะของนายสัตวแพทย์ในประ-
เทศที่ใช้กฎหมายอังกฤษ และถ้าหากจะไ้
ทราบแน่นอน ถึงสถานะของนายสัตวแพทย์
ในประเทศไทย ก็จะเป็นที่น่ารู้มาก.

บริษัทข้าราชการบ้านาญ

ถนนหลังวังบูรพา โทรศัพท 20715 พระนคร

รับพิมพ์ - แบบพิมพ์ทุกชนิด

จำหน่าย - ของขนาดต่างๆ ทั้งปลีกและส่ง